

Inget annat än Jesus Kristus som korsfäst

*Sommarpredikan i Betelkyrkan Jönåker
25 juni 2017*

*Jag hade nämligen bestämt mig för, när jag var hos er, att inte veta av
något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst.*

(1 Korinthierbrevet 2:2)

Inledning

I Apostlargaörningarna kapitel 18 läser vi om hur aposteln Paulus kommer till den grekiska staden Korinth. Han kommer dit som missionär kring år 51-52 e Kr, utsänd av Gud och sin "hemförsamling" i Antiokia i nuvarande Turkiet, för att vinna människor för Guds rike. Korinth var vid denna tid en betydande stad, känd för sin stora betydelse för sjöfart och handel, sitt välstånd och sitt moraliska förfall, bland annat för att man bedrev organiserad prostitution i stor skala vid det Afroditetempel som fanns i staden.

Det berättas i nämnda kapitel att Paulus först vände sig till den judiska minoritet och de gudfruktiga greker (eventuellt proselyter) som fanns i staden och försökte övertyga dem om att Jesus var den utlovade Messias (Apg. 18:5), men när de (flesta av judarna) inte ville lyssna avbröt han sig och vände sig istället till de hedniska grekerna. Paulus stannade där i ungefär 18 månader och fick se ganska stora framgångar för Guds rike -- flera ledande bland judarna och många andra korinthier kom till tro och döptes (Apg. 18:8-10) -- innan han seglade vidare till Efesus i nuvarande Turkiet.

Några år senare, c:a 56-57, skriver Paulus två brev till församlingen som bildades vid hans besök, och vi har dem i Nya testamentet som 1-2 Korinthierbrev. Brevens författades förmodligen i Efesus och berör mest olika former av läromässiga och moraliska problem som fanns i församlingen, men inledningsvis gör Paulus en mycket viktig och

intressant resume över sitt arbete ibland korinthiserna, och därifrån har jag hämtat dagens predikotext.

Inför sommaren känns det extra viktigt att detta möte inte blir en avslutning utan ett avstamp. Jag har levt med en känsla av att hösten innebär stora förändringar för oss i vårt arbetet för evangeliet, och därför är jag glad att få tala just över den här bibeltexten.

Bibeltext

När jag kom till er, bröder, var det inte med stor vältalighet eller hög visdom som jag predikade Guds hemlighet för er. Jag hade nämligen bestämt mig för, när jag var hos er, att inte veta av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst. Svag, rädd och mycket orolig kom jag till er. Och mitt tal och min predikan bestod inte i ord som skulle övertyga genom mänsklig visdom utan genom en bevisning i Ande och kraft. Vi ville inte att er tro skulle bygga på människors visdom utan på Guds kraft. (1 Kor 2:1-5)

Predikan

1. Vad Paulus inte gjorde när han kom till Korinth
 1. Han predikade inte Guds hemlighet med stor vältalighet eller hög visdom. Guds hemlighet är ett annat ord för kärnan i evangeliet, *den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga* (Kol. 1:26, se även Rom. 16:25-26, Ef. 1:9-10) *Stor vältalighet och hög visdom* var något som grekerna älskade och höll högt. Tidigare i sitt brev har Paulus beskrivit dem som några som *söker visdom* (1 Kor 1:22)
 2. Paulus kunde ha valt att försöka möta grekerna på deras egen planhalva genom att göra sig och sin förkunnelse relevant för sin omgivning genom att just använda sig av den stora vältalighet och höga visdom som de uppskattade, men han gjorde det inte.
 3. Vi skall inte heller sträva efter att vara relevanta för vår omgivning eller vår kultur, utan istället skall vi sträva efter att vara relevanta för Gud i allt vi gör och säger, något vi skall se att också Paulus gjorde.

2. Vad Paulus gjorde när han kom till Korinth
 1. Paulus *bestämde* sig för något särskilt -- ordet *bestämde* kommer från det grekiska ordet *krino* och betyder att bestämma något mentalt eller juridiskt, att träffa ett avgörande, att fälla ett utslag, att ordna något, att godkänna, att separera och utvälja. Det är tydligt att Paulus inte svävade på målet utan var mycket målmedveten i sitt beslut.
 2. Han bestämde sig för att inte *veta av* något annat än något särskilt -- här använder Paulus det grekiska ordet *eido*, som ordagrant betyder att se, skåda, vara medveten om, veta, bry sig om, förstå. Eftersom han säger sig *inte* vilja veta av något annat, är det tydligt att det fanns något som Paulus aktade mer än allt annat och som hade så stor betydelse att allt annat bildligt talat försvann ur hans medvetande: han ville inte längre se, inte längre vara medveten om, inte längre försöka förstå något annat än det som var det allra viktigaste. Och vad var det då?
 3. Inget annat än Jesus Kristus, och honom som korsfäst
 1. Paulus talade om Jesus Kristus, vem Jesus är, hur han föddes, hur han blev människa, vilka under han gjorde, att han var Guds Son, den av judarna väntade Messias. Vi gör också rätt i att tala om Jesus, han skall vara i centrum i våra liv och i våra församlingar.
 2. Paulus talade framför allt om Jesus Kristus som korsfäst. När det gäller Jesus Kristus så fanns det en sak som Paulus ville framhålla först och främst: att Jesus blivit människa och ödmjukat sig ända till döden på ett kors, där han blev korsfäst på trä och bar världens synder på sina skuldror och dog en fruktansvärd död, krossad under Faderns heliga rättvisa för att du och jag skulle gå fria. Därför säger han senare i 1 Kor 15:3-4: *Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna.* Detta var för Paulus det allra viktigaste med Jesus -- inte hans personlighet som dock var häpnadsväckande, inte hans etik som dock övergick all uppfattning om

vad som var rimligt, inte hans underverk som dock var fler och större än någon tidigare eller senare profets, inte hans sätt att bemöta utstötta människor som dock var det högsta av föredömen för oss -- utan att han dog för våra synder. Detta var för Paulus evangeliets kärna, det enda evangelium han ville predika. Har vi samma inställning?

3. Detta evangelium var också orsaken till allt motstånd som väcktes mot hans förkunnelse. Tidigare i brevet säger han: *Judarna begär tecken och grekerna söker visdom, men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötsten och för hedningarna en dårskap* (1 Kor. 1:22-23). Den korta beskrivning av evangeliet som vi just läst var inget annat än:
 1. En stötsten för judarna (grek. *skandalon*, en skandal, något kränkande, en orsak till fall (fysiskt och moraliskt), en snara). Judarna kunde inte acceptera en lidande Messias, som dessutom spikades upp på trä och därigenom blev en förbannelse enligt Mose lag. De förstod inte Skrifternas egentliga budskap utan läste den med en slöja framför ansiktet och missade därför Skriftens innersta hemlighet: att den handlade om Jesus och hans kommande försoningsdöd. För dem var evangeliet om den korsfäste en fullständig förolämpning mot deras fädernesärvda tro.
 2. För hedningarna en dårskap (grek. *moria*, en absurditet, något löjeväckande, rena galenskaperna). Grekerna kunde inte tro att Gud blivit människa i Jesus Kristus och inte heller att Jesus kunde uppstå från de döda kroppsligen. De kände inte Skrifterna och hade ingen som helst naturlig koppling till den tankevärld som Paulus presenterade i evangeliet.
 3. Vi måste komma ihåg: evangeliet kommer alltid att vara anstötligt för människor som inte är födda på nytt i alla kulturer och sammanhang: *En*

oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt (1 Kor. 2:14). Evangeliet kommer alltid att betraktas som en dårskap av dem som inte tror, och de kommer att bekämpa evangeliet om de inte blir omvända när de hör det. För trots dårskapen i budskapet vet vi att Paulus vann många för Herren, och du och jag sitter ju här idag som en frukt av evangeliet? Hur går det ihop?

4. Men detta evangeliet var också den stora hemligheten bakom Paulus framgångar som missionär: *Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet. Ty Guds dårskap är visare än människorna, och Guds svaghet är starkare än människorna.* (1 Kor. 1:24-25) För kraften till frälsningen låg i samma evangelium som orsakade så mycket motstånd (Rom. 1:16), därför att Gud bestämt att genom dårskapen i evangeliet frälsa dem som tror (1 Kor 1:21), för så har Gud bestämt för att täppa till munnen på alla kloka och visa människor och förhärliga sitt eget namn.
3. Hur Paulus kände sig när han kom till Korinth
 1. Svag, rädd och mycket orolig -- man kan förstå honom, för rent mänskligt hade han ingenting att komma med. Hur skulle han kunna övertyga dessa konservativa judar och dessa okunniga greker om att Jesus är Herren som de måste böja sina knän för? Hur skulle han kunna få dem att förstå att den där underliga snickaren från avkroken Galileen som avrättades av romarna som en statens fiende var Guds Son och världens Frälsare? Rent mänskligt fanns det ingen chans att nå dem med detta. Läser man vad samtida romerska historiker skriver om de kristna så bekräftas den bilden av att man betraktade deras budskap som sämre än godnattsagor och rena illusioner.

2. Ändå valde Paulus att predika evangeliet i all sin dårskap för folket i Korinth. Hur gjorde han det? Vad kan vi lära oss av det?
4. Vad Paulus predikan bestod av när han kom till Korinth
 1. Inte övertygande ord, inte mänsklig visdom -- som vi redan sett så var grekerna besatta av talekonst och spetsfundiga resonemang. I 1 Kor 1:20 kallas Paulus dem för "ordvrängare". Det är möjligt att han hade ordspråket i Ord 10:19: *Där orden blir många uteblir inte synd, vis är den som styr sina läppar.*
 2. En bevisning i Ande och kraft -- på det sättet att det inte var Paulus vältalighet och höga visdom som skulle övertyga människorna utan Guds Andes kraft som skulle överbevisa dem som hörde evangeliet.
 3. Jesus undervisar oss i Joh 16:8-11 om att Andens uppgift är att överbevisa människor om synd, dom och rättfärdighet. Paulus visste att det var sant. Han skulle inte förvänta sig att någon skulle tro på hans budskap om inte Guds Ande verkade på deras hjärtan som hörde evangeliet. Därför var det hans uppdrag att enbart lägga fram evangeliet i all sin enkelhet och sedan lita på att den helige Ande skulle göra resten.
5. Vad Paulus ville att tron i den blivande församlingen i Korinth skulle bygga på
 1. Paulus ville inte någon som blev omvänd skulle bli det på grund av hans vältalighet eller vishet -- han visste att en sådan tro blir inte äkta eller hållbar
 2. De som blev omvända skulle bli det på grund av Guds kraft och att den helige Ande gjort evangeliet levande för dem som hört det -- vi måste förstå att tron inte bara är en fråga om att fatta ett rationellt beslut om att tro på något och hålla det för sant. Det finns människor som har kommit till tro genom att resonera sig fram till sanningen, och kristendomen är intellektuellt hållbar, utan tvekan. MEN, som Jesus sa till Nikodemus: *Amen, Amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike* (Joh 3:3). Om en människa skall kunna komma till tro på Jesus Kristus som korsfäst så måste det till ett underverk genom den helige

Ande, och om en människa skall kunna bli bevarad i sin tro måste det till ett underverk genom den helige Ande. Tron måste vila på Guds kraft.

Avslutning

När vår familj besökte pingstförsamlingen Lindesberg i mars 2013 hamnade jag i samtal med en broder i foajen och då sa jag något till honom som kom för mig mitt under samtalet, och det var som en blixtnedslag från klar himmel, en ögonblicklig ingivelse: "Om jag blir kallad hit till församlingen skall jag inte göra något annat än predika Kristus som korsfäst." Min djupa längtan och bön då var att det skulle bli verklighet, och det blev det också inledningsvis. De första sex månaderna talar jag nästan enbart om Jesus Kristus och evangeliet — för evangeliet om Jesus Kristus som korsfäst är Guds kraft till frälsning för var och en som tror — och först därefter växlade jag spår, förhoppningsvis ledd av Gud, till andra ämnen och texter även om evangeliet låg kvar i förgrunden hela tiden. Här i Jönåker har det varit liksom tvärtom: där har behoven varit andra, men nu när vi står inför att ha avverkat ett år av tjänst i församlingen, så är det evangeliet som hamnar i centrum igen. Låt oss be om en underbar höst då evangeliets kraft får uppenbaras till människors räddning och frälsning. Amen!